

॥ ३ ॥ आचष्ट्यक्तंकथितवती अविह्वला अनाकुला अविष्टवेतिपाठेसाध्वी ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अभिशापः शापः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सास्तीक इति पादपूरणार्थः

आस्तीक उवाच किं निमित्तं मम पितुर्दत्तात्वं मातुलेन मे ॥ तन्ममाचक्ष्व तत्त्वेन श्रुत्वा कर्त्ताऽस्मिततथा ॥ ३ ॥ सौतिरुवाच तत आचष्टसा तस्मै बांधवानां हितैषिणी ॥ भगिनी नागराजस्य जरत्कारु रविह्वला ॥ ४ ॥ जरत्कारु उवाच पन्नगानामशेषाणां माता कद्रुरिति श्रुता ॥ तथा शतारुषितया सुताय स्मान्निबोधत ॥ ५ ॥ उच्चैः श्रवाः सोऽश्वराजो यन्मिथ्या न कृतो मम ॥ विनतार्थाय पणिते दासभावाय पुत्रकाः ॥ ६ ॥ जनमेजयस्य वीर्यज्ञे धक्ष्यत्यनिलसारथिः ॥ तत्र पंचत्वमापन्नाः प्रेतलोकं गमिष्यथ ॥ ७ ॥ तां च शप्तवतीं देवः साक्षाल्लोकपितामहः ॥ एवमस्त्विति तद्वाक्यं प्रोवाचानुमुदच ॥ ८ ॥ वासुकिश्चापितच्छ्रुत्वा पितामहवचस्तदा ॥ अमृतं मे यिते तात देवा उच्छरणमीयिवान् ॥ ९ ॥ सिद्धार्थाश्च सुराः सर्वे प्राप्यामृतमनुत्तमं ॥ भ्रातरं मे पुरस्कृत्य पितामहमुपागमन् ॥ १० ॥ ते तं प्रसादयामासुः सुराः सर्वे न्नसंभवं ॥ राज्ञा वासुकिना सार्धं शापोऽसौ न भवेदिति ॥ ११ ॥ देवा उचुः वासुकिर्नागराजोऽयं दुःखितो ज्ञाति कारणात् ॥ अभिशापः समातुस्तु भगवन्न भवेत्कथं ॥ १२ ॥ ब्रह्मोवाच जरत्कारु र्जरत्कारुण्यां भार्या समवाप्स्यति ॥ तत्र जातो द्विजः शापान् मोक्षयिष्यति पन्नगान् ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं वासुकिः पन्नगोत्तमः ॥ प्रादान्माममरप्रख्यतव पित्रे महात्मने ॥ १४ ॥ प्रागेवानागते काले तस्मात्त्वं मय्यजायथाः ॥ अयं सकालः संप्राप्तो भयान्न खातुमर्हसि ॥ १५ ॥ भ्रातरं चापि मे तस्मात्त्रातुमर्हसि पावकात् ॥ न मोघं तु कृतं तत्स्याद्यदहं तव धीमते ॥ पित्रे दत्ता विमोक्षार्थं कथं वा पुत्रमन्यसे ॥ १६ ॥ सौतिरुवाच एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा सास्तीको मातरं तदा ॥ अब्रवीद्दुःखसंतप्तं वासुकिं जीवयन्निव ॥ १७ ॥ अहं त्वां मोक्षयिष्यामि वासुके पन्नगोत्तम ॥ तस्माच्छापान् महासत्त्वसत्यमेतद्वीमिते ॥ १८ ॥ भवस्वस्थमनानागनहिते विद्यते भयं ॥ प्रयतिष्ये तथाराज न्यथा श्रेयो भविष्यति ॥ १९ ॥ न मे वागवृतं प्राहस्वैरेष्वपि कुतो न्यथा ॥ तं वै नृपवरं गत्वा दीक्षितं जनमेजयं ॥ २० ॥ वाग्भिर्मगलयुक्ताभिस्तोषयिष्येद्यमातुल ॥ यथासयज्ञो नृपतेर्निवर्तिष्यति सत्तम ॥ २१ ॥ स संभावय नागेंद्रमयि सर्वं महामते ॥ न ते मयि मनोजातुमिथ्या भवितुमर्हति ॥ २२ ॥

मुलोपः सोस्तीक इत्यपपाठः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मयि अयमस्मान्मोचयिष्यत्येवं रूपः मनः संकल्पः जानुकदाचित्मिथ्यान्यथान ॥ २२ ॥